

In 1945 hernam de traditie van de filmgala's, maar nu in de Cine Palace van Jean KERKVOORDE. Amerikaanse films waren toen toonaangevend en bij galavoorstellingen kwamen de filmsterren vaak zelf hun film voorstellen.

Bij veranderende gewoontes moest, in de zestigerjaren, noodgedwongen uitgekeken worden naar andere activiteiten.

Bij de Rotary ontbreekt het echter noch aan verbeelding, noch aan gedachten. Vandaag de dag vernoemen we hier enkele : Actie Plus, Oostends Talent, De Wijnveilingen, de "Brocante", het Galaconcert in het Mozartjaar en nog menig andere.

Henri VANDEPUTTE in de Carillon van 15 december 1923, beëindigde zijn artikel over de Rotary Club als volgt : "Ce qui me séduit pour ma part dans le Rotarisme, c'est l'esprit de cordialité qu'il instaure. Bien Américain, cela. Et combien agréable.

HOMMAGE AAN JAN DREESEN

Naar aanleiding van de opening in ons Heemmuseum van de thematentoonstelling "Hommage aan Jan Dreesen" op zaterdag 19 september 1998 werd door onze penningmeester, Jean Pierre Falise de volgende toespraak gehouden

Wij houden eraan deze toespraak hieronder integraal weer te geven

Het Bestuur

Rosy, Mijnheer de Voorzitter, Geachte familieleden van Jan, beste Platevrienden,

Het is vandaag 14 maanden en 10 dagen geleden dat Jan overleed. Nu de scherpste kanten van het verdriet wat weggeslepen zijn, alhoewel, vonden wij het passend een tentoonstelling te houden over, een hommage te brengen aan Jan Dreesen.

Wat wij U tonen is een levende, dynamische Jan. Over zijn overlijden vindt U alleen een in memoriam. U zult Jan zien vanaf zijn prilste jeugd, zijn korte periode als mijnwerker, zijn inlijving bij de Royal Navy Belgische Sectie, zijn huwelijk en zijn familieleven om dan over te gaan naar zijn lange carrière, 43 jaar als ik mij niet vergis, in de Zeemacht, nu de Marine. Misschien denkt U dat er teveel over deze loopbaan ten toon gesteld is, maar vergeet niet dat het hier gaat, zoals ik reeds gezegd heb, over een periode van 43 jaar en dat de Zeemacht zijn leven was. Hij heeft er veel functies uitgeoefend en ge zult hem zien onder verschillende aspecten.

Een apart stukje is gewijd aan zijn periode aan boord van de Avila, het jacht van ons vorstenpaar en een aandachtige kijker zal merken dat er een speciale band bestond tussen Jan en Koning Boudewijn. Ik ben er persoonlijk van overtuigd dat deze band niet oppervlakkig was maar diep en zeer hecht.

Tenslotte gaan wij over naar hetgeen wij noemen zijn sociaal leven. In de eerste plaats natuurlijk als secretaris van De Plate. Dan als voorzitter van de Vrienden van Jan De Clerck, als bestuurslid van de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde en van de Spaanse Club Cervantes. Wij hebben ook aandacht voor zijn "uitgangsleven". Bal van de Zeemacht, Bal van de Verlaten Kinderen, Bal van de Burgemeester. Kortom het leven van een zeer actieve persoon.

OPENING VAN DE TENTOONSTELLING
"HOMMAGE AAN JAN DREESEN" 19 september 1998

Jan Dreesen
1925-1997

Mevrouw Dreesen knipt het traditionele lint door

Maar wat wij niet kunnen tentoonstellen, wat wij niet in een vitrine of kader kunnen tonen is zijn enorme werklust.

Wat Jan voor De Plate gepresteerd heeft is onvoorstelbaar. Vanaf 1972 was hij de aldoende secretaris, zorgde hij voor een jaarprogramma met voordrachten en wandelingen. Hoeveel Plate-reizen en Plate-kleinkunstavonden heeft hij niet georganiseerd. Hoeveel voordrachten heeft hij niet gehouden voor onze kring en voor andere kringen. Gedurende tien jaar heeft hij, samen met mijn echtgenote Simone, de inventaris van De Plate opgemaakt en persoonlijk op computer gezet. Hoeveel items, foto's en documenten zou hij niet genummerd, geklasseerd en geïnventariseerd hebben ? Cijfers zeggen niet alles maar toch : hij schreef voor De Plate 216, hetgeen hij noemde "stukjes" en voor het Marinetijdschrift Neptunus 124 artikels getiteld "Woorden uit de Zeemanskist". En dan vergeten wij nog zijn boek "Een parochie verdwenen een parochie ontstaan" die hij schreef samen met Gerard Vandamme en zijn medewerking aan de publicatie van het boek "Van Boom tot Schip".

Was Jan dan de ideale secretaris ? Bijna ! Zoals ieder mens had hij ook zijn kleine kanten. Hij kon humeurig zijn, soms opvliegend en hij had graag altijd gelijk. Hoe dikwijls hebben wij op de bestuursvergaderingen niet gediscussieerd over een punt dat Jan er wilde doordrukken en waar de anderen niet mee akkoord waren. Om zijn humeur te meten had ik een middeltje of liever een aanduiding : als Jan, bij het begin van de vergadering koffie dronk, dan was het oppassen geblazen, dronk hij echter een pint dan was hij in goede doen. Iemand heeft mij ooit gezegd : Jean Pierre gij zult het hem moeten wijsmaken want gij zijt de enige naar wie hij luistert. Wat zeker niet altijd waar was ! En ik spreek niet uit het Paleis als ik zeg dat Jan het zelfs met Koningin Fabiola soms grondig oneens was. Maar dit alles werd goedgeemaakt door zijn eerlijkheid, zijn trouw, zijn rondborstigheid en zijn werklust.

En plots kwam er aan dit actieve leven een einde !

De Plate heeft een zware erfenis gekregen van Jan en wij moeten trachten deze erfenis waardig te zijn. Het is de plicht van het bestuur van De Plate verder te werken in dezelfde optiek. En ik hoor het hem nog bij een of andere discussie zeggen : "Vergeet niet dat wij een vormings- en ontwikkelingsorganisatie zijn die aan permante vorming doet" !

Als wij zijn beeld, zijn geestdrift, zijn visie voor ogen houden dan gaat De Plate nog een mooie toekomst tegemoet.

En op deze optimistische noot wil ik, spijs alles, eindigen.

Ik dank U voor Uw aandacht.